

Kommunista vádbiztost dicsőítenek Zalabéren

2015 október 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

A szégyenteljes 133 nap elteltével Horthyék be is börtönözték a hírhedt kommunista funkcionáriust, aki szabadulását követően a proletárparadicsomba, a Szovjetunióba került, {...}

{...} ahol – talán éppen magyarországi tevékenységeinek elismeréseként – magas pozíciókkal jutalmazták meg.

Zalabér hétszáz lelkes, csendes falu Zala megye északi részén, a táj névadó folyójának nagy kanyarulatában. F?utájának nevezetessége a felújított katolikus templom és a nagy háborúban elesett h?sök emlékm?vén kívül Huszti Ferenc, „a nagy internacionalista forradalmár” egyik lakóház falán díszelg? márványtáblája. A IV. országos diák honismereti tábor által 1970-ben állított emlékjel huszonöt évvel a rendszerváltozás után még mindig nemzeti h?söknek kijáró módon ünnepli a Tanácsköztársaság egykori káderét.

Huszti úr azonban nem csupán egy „átlagos” kommunista volt, hanem 1919-es vádbiztos. A zalabéri emléktábla brutalitását akkor érthetjük meg igazán, ha rávilágítunk ennek a tisztségnek a történelmi hátterére. A Kun Béla-i rendszerben az igazságszolgáltatás funkcióját az illegális kommunistákból verbuválódott úgynevezett forradalmi törvényszékek töltötték be, a bíróságokra vonatkozó alapelvek (bírói függetlenség, hatalmi ágak különválasztása) semmibevételével.

A forradalmi törvényszékek tagjait a Tanácsköztársaság kormánya nevezte ki, els?dlegesén a helyi szinten felmerül? politikai természet? ügyek hatékony megoldására. Teljesen világos, hogy m?ködésük a gyakorlatban a társadalom hagyományos gondolkodású, antikommunista elemeinek likvidálására irányult, ítéleteiket az önkényuralmi rendszer meghosszabbított kezeként hozták meg. A rettegett tanács három tagja, az elnök, a vádbiztos és a jegyz?könyvvezet? közül a legdicstelenebb szerepet éppen a vádbiztos játszotta, aki a koncepciós eljárások megindításáért és a „bizonyításnak” csúfolt bizonyítékkoholás lefolytatásáért felelt. Gyakorlatilag a vádbiztosok m?ködése révén születtek a Tanácsköztársaság „ellenforradalmárokat” sújtó, tömegesnek számító halálos ítéletei, melyekkel legtöbbször becsületes, jóra való embereket küldtek a bitófára. Ilyen min?ségben szolgálta a zalabéri születés? Huszti Ferenc a kommünt 1919-ben a Zalaszentgróti járásban.

Arról nincs tudomásom, hogy Huszti vádbiztos m?ködése mennyiben bizonyult hatékonynak, ám – a korszak sajátosságait figyelembe véve – aligha kételkedhetünk abban, hogy feladatait megbízóinak megelégedésére látta el. A szegyetlen 133 nap elteltével Horthyék be is börtönözték a hírhedt kommunista funkcionáriust, aki szabadulását követ?en a proletárparadicsomba, a Szovjetunióba került, ahol – talán éppen magyarországi

tevékenységeinek elismeréseként – magas pozíciókkal jutalmazták meg.

Azonban nem élvezhette túl sokáig a sztálini Moszkva levegőjét, ugyanis 1936-ban lefokozták, majd egy évre rá egy belső tisztogatás alkalmával a gulágra került, ahol rövidesen egész földi pályafutását be kellett fejeznie. Zalabér azonban nem feledkezett meg különös szülőttjéről, még utcát is elnevezett Huszti elvtársról, amit az évekkel ezelőtti hatályba lépett új törvényi szabályozás ellenére máig nem sikerült átnevezni, a Marx Károly utcával és a Tanács körúttal egyetemben. Pedig a jogszabály világosan fogalmaz: „közterület, illetve közintézmény nem viselheti olyan személy nevét, aki a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerek megalapozásában, kiépítésében vagy fenntartásában részt vett, vagy olyan kifejezést vagy olyan szervezet nevét, amely a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerre közvetlenül utal”.

A magyarországi vörösteror üzemeltetésében és a sztálini Szovjetunió fenntartásában elévülhetetlen érdemeket szerzett Huszti Ferenc emléktáblája Zalabér főutcáján, a Rákóczi utca 24. szám alatt látható. A takarosnak éppen nem nevezhető porta ugyan magántulajdonban van, ám azt senki sem állíthatja, hogy a Zalaszentgróti járás egykori vádbiztosának emléke magánügy lenne.

Márványtáblákat nem ok nélkül állítunk: általában olyan eseményeket vagy személyeket kívánunk általuk megörökíteni, amelyek útjelzőként szolgálnak a jövő nemzedékek számára. Nyilvánvaló, hogy a diktatórikus Kádár-rendszer idején a „kommunista mozgalom nagy harcosának” emelt alkotásnak semmi keresnivalója nincs közterületeinken. 2006-ban Varga Attila újságíró a Magyar Nemzet hasábjain már foglalkozott a kérdéssel. Azóta nemcsak közel tíz év telt el, hanem az Országgyűlés – nagyon helyesen! – elfogadott egy sor olyan törvényt, amely végre lezárta a rendszerváltáskor elvarratlanul maradt szálakat. Maga az alaptörvény is így rendelkezik: „Nem ismerjük el történelmi alkotmányunk idegen megszállások miatt bekövetkezett felfüggesztését. Tagadjuk a magyar nemzet és polgárai ellen a nemzetiszocialista és a kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök elévülését.”

Vajon meddig kell még várni arra, hogy a magyar nemzetre rárontó, kegyetlenségeiről hírhedt 1919-es Tanácsköztársaság kádereinek emléktábláit leveggyék? A kérdés egyáltalán nem költői.

Hetzmann Róbert

A szerző a Magyar Patrióták Közössége elnöke

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló